

האניה²⁴. על ביקורו בויניציאה, ששם שהה זמן רב, ועל הכבוד שעשתה לו ממשלת הריפובליקה מוסרים המקורות הויניציאניים פרטים מדויקים. ביום 17 ספטמבר 1506 הגיעה האניה שבה נסע תגריברדי לויניציאה וכאשר נודע לשלטונות שאמנם הגיע ציר השלטאן נשלחה משלחת של אצילים כדי לקבל את פניו וכולם לבשו בגדי שני, אך לא רק האנשים שהוטל עליהם תפקיד זה מטעם הסיניוריה אלא גם סוחרים רבים שהיו נוהגים לבקר באלכסנדריה ובדמשק הצטרפו אליהם ונסעו עם תגריברדי דרך "התעלה הגדולה" עד הבית שניתן לו לדירה²⁵. כעבור שלשה ימים הוזמן תגריברדי לקבלת פנים בארמון הממשלה וכאשר יצא מדירתו ולפניו עשרים ממלכים אחוזי רמחים המתה כל העיר. הדוג'ה הלך לקראתו ותגריברדי ברך אותו בלשון לטינית ואחר כך חזר לביתו²⁶. השלטאן שלח בידי תגריברדי מכתב אל ממשלת ויניציאה, שהכיל את תשובתו על טענות הסיניוריה כפי שהשמיע אותן סאגאדינו: אין להכחיש שהעלה את מחיר הפלפל הרבה, אך לא הוא אשם בכך אלא "עם נוצרי שהחריב את העולם", ואשר לתלונות הציר בנוגע להרעשת האניות הויניציאניות השיב שאניות הסוחרים מתויבות ליטול רשות משלטונות הנמל לפני שהן מפליגות והאניות ההן לא עשו זאת²⁷. מכתב השלטאן היה כתוב בלשון ערבית ומשום שהיה צורך לתרגם אותו ולדון בו עברו כמעט שבועים עד שהחל המשא ומתן. ביום 3 לאוקטובר נתקבל תגריברדי בישיבה סגורה והסביר את טענות השלטאן בנאום איטלקי נמלץ²⁸. ממשלת ויניציאה מינתה ועדה, שדנה עם תגריברדי בכל השאלות הכרוכות במסחר התבלין, אולם נתברר שלא היה לציר השלטאן יפוי כח להסכים לכמה וכמה דרישות הויניציאנים ועל כן הוחלט שתגריברדי ישלח שליח לקהיר וימסר על ידו לשלטאן על משאלותיהם ויחכה בויניציאה עד שהשליח יביא תשובה. כדי לתת לדרישותיה יתר תוקף, שלחה ממשלת ויניציאה בידי השליח מכתב אל השלטאן בו היא מודיעה, שהיא אסרה על אזרחי ויניציאה לבקר בנמלי מצרים וסוריה עד שיחתם חוזה חדש. השליח יצא ביום 21 לנובמבר וחזר כעבור ששה חדשים²⁹. תוכן התשובה שהשיב השלטאן על מכתב הממשלה הויניציאנית מאלף

24 אבן איאס (שם) אינו מספר שתגריברדי נסע לרודוס, אלא אומר שנסע אל "ארצות הסרנקים" בגלל מעשי השוד שביצעו כחופי הים; ולהלן עמ' 184 הוא מספר שלאחר שובו דרש השלטאן מהמגרים בקהיר ואלכסנדריה סכום גדול שהוציא תגריברדי "בארצות הסרנקים" בשביל סדיון של שבויים מגרים. המדובר כאבירי רודוס, ר' על השתלשלות העניינים את התיאור המפורט של שפר במבוא לספר המסע של תנו (תאור זה אמנם אינו מדויק משום ששפר לא נזקק למקורות ערביים).

25 סאנטו VI, 420/419.

26 שם VI, 425/424.

27 שם VII, 203 ואילך.

28 שם VI, 436.

29 שם VI, 496 VII, 79.